

B A S I N B Ü L T E N İ

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı
Mehmet Ali Aybar basına aşağıdaki de-
meci vermiştir:

Seçimler yaklaşırken üç görüş ve bu görüşleri temsil eden üç parti, poli-
tika sahnesinin ön plânına geçmiş bulunuyor: T.İ.P. , A.P. ve C.H.P....

A.P., çalışan halk kütlelerinin oylarıyla iktidara geldiği halde,
çalışan halk sınıflarına karşı bir politika izlemenin çelisileri içinde,
bugünkü kapkaç düzenini ayakta tutmaya uğraşmaktadır. Demagojik nutuklar-
la gizlemeye çalıştığı politikasının asıl hedefi;Devleti, büyük toprak
ağalarının, ve özellikle ithalatçı-ihracatçılarla montajörların nüfuz ve
hakimiyeti altında bulundurmaktır. Dış ve iç politikasıyla devlet çarkı
bu sınıfların eliyle ve bu sınıflar yararına döndürülecektir. A.P. iktida-
rında durum bu merkezdedir.

C.H.P. ye gelince: CHP, bugünkü düzene karşı
olduğunu söylüyor. Fakat bugünkü düzenin değiştirilmesi
için yapılması zorunlu olan reformlara yanaşmıyor. Ger-
çekten, dış ticaret, bankacılık ve sigortacılık devlet-
leştirilmedikçe bugünkü kapkaç düzeninin değişmesi müm-
kün değildir. Keza ağaların elinde 2 bin 500-5 bin dönüm
bırakılarak toprak reformu da yapılamaz.

Aslında CHP ile AP arasındaki kavga, düzen de-
ğiştirme üzerine değil, bu düzeni yönetme üzerine bir kav-
gadır. CHP bürokrat sınıfın, yani yüksek memur ve teknis-
yenlerin devleti yönetmesini ve ağalarla kompradorların
bunların vesayetinde geliştirilmesini ister. CHP merkezci,
tekilci, otoriter devlet felsefesinin temsilcisidir. De-
mokratik düzeni bu felsefesine uydurma çabası içindedir.
En yararlıyı, en doğruyu yalnız kendilerinin bileceği
inanca CHP yöneticilerinde o derece köklemiştir ki,
kendi görüşlerine karşı olanları derhal milli menfaat-
lere ters düşmekle suçlamanın, herşeyden önce karşısın-
dakilerin görüşlerine saygı demek olan demokrasiyle
asla bağdaşmadığını bile düşünmezler.

CHP nin sayın genel başkanının T.İ.P'e değinen
sözlerini, seçimlerle ilgili bir hesap, fakat asıl tek
parti devrinden kalma ve milli menfaat konusunda son
sözü daima kendisinin söylemesi alışkanlığı olarak

değerlendirmek gerekir. Sayın İnönü'ne önce şu hususu hatırlatmak isteriz : "Milli menfaatlerimize aykırıdır" şeklindeki suçlamalarla işe başlamak, serbest tartışma kapılarını kapadığı için demokratik bir düzende yeri olmayan bir davranıştır. Kaldı ki, Türkiyeyi bağımlı duruma düşürmüş olan ikili anlaşmaların ilklerini inzalıyan CHP hakkında aynı suçlamayı rahatlıkla yapmak mümkündür. Türkiye'nin menfaatleri gerçeklerin bu gibi ön yargılar ve suçlamaların dışında tartışılmasını emretmektedir.

CHP nin sayın genel başkanı, Türkiye'nin, hem Amerika, hem de Sovyet Rusya ile dost olmasını öngörüyor ve Türkiye İşçi Partisinin körükörüne Amerikan düşmanlığı yaptığını, bunun milli menfaatlerimizle bağdaşmadığını ileri sürüyor. Bütün devletlerle, bu arada hem Amerika, hem de Sovyet Rusya ile dost olmak, Türkiye için elbette istenecek bir şeydir. Ancak bunun bir takım şartları olduğu da muhakkaktır. Genel olarak milletlerarası münasebetlerde dostluklar menfaat esasına göre kurulur. Ve bizim gibi geri kalmış küçük bir devlet, Amerika veya Sovyet Rusya gibi büyük devletlerle dostluk kurarken, bu devletlerin nüfuz ve tesiri altına girmemek için milli bağımsızlığına, egemenlik haklarına ve ülke bütünlüğüne kiskançlıkla sarılması zorunludur. Bu konuda en küçük ihmal, milli felâketlere yol açar. Nitekin 1947 de dünya şartlarının ve Amerikan plânlarının gereği gibi değerlendirilmemiş olması, giderek Türkiyeyi egemenlik haklarımızla bağdaşmayan 53 ikili anlaşma ile Amerikaya bağlı ve ülkesinde denetliyenmediği Amerikan askeri üsleri bulunan bir devlet durumuna sokmuştur.

Asıl gerçeklere ters düşen basiretsiz politika, Amerika ile ilişkilerimiz bu merkezdeyken, körükörüne "Amerikan düşmanlığı yapılıyor" demek ve durumu değiştirmeden Amerika ile ittifakların devamını istenektir.

Gerçek şudur: Türkiye'nin güvenliğini tehlikeye düşüren denetimiz dışındaki askeri üsleri ve türlü intiyazlarıyla yurdumuzda kaldığı müddetçe, Amerika dostumuz olamaz.

CHP nin savunduğu gibi, ittifaklar ve ikili anlaşmalar

çerçevesi içinde Amerikanın intiyazlarına son verilebileceğini söylemek de milleti gerçekleştirecek bir ham hayalle oyalanmak olacağı ve ikinci milli kurtuluş mücadelemizi zaafa uğratabileceği için zararlıdır.

Amerika ile Türkiyenin NATO içinde gerçekten eşit şartlara ve olanaklara sahip olabilmesi Amerikanın bu ittifaktaki yeri ve ağırlığına ters düştüğünden adeta tabiat-ı eşyaya aykırıdır.

Beri yandan dostluklar kurulurken dünyadaki kuvvet dengesini ve tarihin akış doğrultusunu da mutlaka gözönünde tutmak gerekir. Sorunu: "Bugün dünyada iki büyük kuvvet var : Amerika ile Sovyet Rusya" şeklinde koymak birçok kereler belirttiğimiz gibi yanlıştır. Üçüncü dünya devletleriyle Çin ve Fransa da birer ağırlık merkezi haline gelmek çabasındalardır. Üstelik milli kurtuluş mücadeleleri tarihin akış doğrultusunu tayin etmektedir. **Dostlarınızı seçerken** bunu da gözönünde bulundurmak zorundayız.

Dünya milletleri her bakımdan birbirlerine bağlı bulunmaktadır. Dünyanın bir ucunda oluşan bir olay, öbür ucunda yaşayan milletleri etkiliyor. Amerikadaki siyah-beyaz kavgası veya Amerikanın Vietnam halkını katletmesi karşısında kayıtsız kalamayız. Nasıl ki Sovyet Rusyanın büyük devlet politikası izliyerek başka milletleri nüfuz ve etki altında buldurna çabaları da bizi kayıtsız bırakamaz. Dostluklarınızı tayin ederken bütün bu faktörler hesap edilmelidir.

Türkiye İşçi Partisinin dış politikası milli menfaatlerimize uygun olan biricik yoldur. Biz bu politikayı defalarca açıkladık: Milli bağımsızlığınıza kiskançlıkla sarılmış bir politikadır bu. Amerikayı yurdunuzdan çıkardıktan ve boşalan yere yabancı hiçbir devleti sokmamaya azimli olarak , Amerika ile Sovyet Rusyayı Türkiyeden aynı uzaklıkta tutmak ve üçüncü dünya devletleriyle dayanışma ve işbirliğine önen vermek...

Türkiye İşçi Partisi seçimler arifesinde bilime dayanan, milli ve halktan yana iç ve dış politikasıyla çalışan halk kütleleri için tek alternatiftir. A.P.'nin de C.H.P.'nin de telâşları bundandır.

GENEL MERKEZ
BASIN BÜROSU